

3) określenie „Zakład” oznacza Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Fundusz Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników),

4) określenie „ustawa” oznacza ustawę z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym w brzmieniu obowiązującym.

Art. 2. (1) Ubezpieczalnia Krajowa ulega likwidacji z dniem 31 grudnia 1938 r.

(2) Z dniem 1 stycznia 1939 r. Zakład przejmie prawa i obowiązki Ubezpieczalni Krajowej i wykonywa nadal ubezpieczenie, określone w ordynacji przy zastosowaniu, jeżeli ustawa niniejsza nie stanowi inaczej, przepisów dotychczas obowiązujących.

(3) Przeniesienie na Zakład praw i obowiązków Ubezpieczalni Krajowej następuje z samego prawa i jest wolne od wszelkich opłat i podatków. Przepisanie praw hipotecznych następuje na jednostronny wniosek Zakładu.

(4) Działalność Zakładu, określona w ust. (2), wyodrębniona będzie rachunkowo i gospodarczo od jego działalności, przewidzianej w ustawie.

Art. 3. Wysokość składek tygodniowych, przewidzianych w § 1392 ordynacji, ustala się w sposób następujący:

- składka w I klasie zarobkowej wynosi 40 gr,
- składka w II klasie zarobkowej wynosi 60 gr,
- składka w III klasie zarobkowej wynosi 80 gr,
- składka w IV klasie zarobkowej wynosi 100 gr,
- składka w V klasie zarobkowej wynosi 120 gr.

Art. 4. Skarb Państwa bierze udział w pokrywaniu obciążenia, wynikającego dla Zakładu z przepisu art. 2 — w formie wpłacania Zakładowi corocznie kwoty nie mniejszej niż 1.000.000 złotych w ratach półrocznych, płatnych 15 kwietnia i 15 października. Pierwsza rata płatna jest 15 kwietnia 1939 r.

Art. 5. Obciążenie Zakładu, wynikające z przepisów art. 2, a nie znajdujące pokrycia we wpłatach Skarbu Państwa (art. 4), jednakże w kwocie nie wyższej od 2.500.000 zł rocznie—

pokrywane będzie, poczynwszy od 1 stycznia 1939 r. na zasadach, określonych dla zaległych składek, zgodnie z art. 220 ust. (5) ustawy. Wysokość wynikających stąd opłat dla pracodawców i pracowników, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia, określonego w art. 1 pkt 2) lit. b) ustawy oraz terminy i sposób pobierania tych opłat ustali Minister Opieki Społecznej w drodze rozporządzeń.

Art. 6. Równocześnie z opracowaniem bilansów ubezpieczeniowo-technicznych ubezpieczenia emerytalnego robotników, określonego w ustawie i na te same terminy Zakład będzie opracowywał bilanse ubezpieczeniowo-techniczne ubezpieczenia, wykonywanego na podstawie ustawy niniejszej.

Art. 7. Ograniczenia własności, związane stale z danym gospodarstwem rolnym, nie wyłączając ograniczeń, przewidzianych w statutach ordynacji rodzinnych, nie stanowią przeszkody do egzekucji zaległych składek, określonych przez ordynację.

Art. 8. Wartość naturaliiów, wchodzących w skład zarobków ubezpieczonych, ustalają corocznie wojewódzkie władze administracji ogólnej po wysłuchaniu opinii Zakładu oraz właściwych organizacji zawodowych pracowników i pracodawców.

Art. 9. W okresie do dnia 1 stycznia 1939 r. Zakład obowiązany jest udzielać Ubezpieczalni Krajowej pożyczek w wysokości, niezbędnej dla realizowania przez Ubezpieczalnię jej bieżących zadań ustawowych.

Art. 10. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Opieki Społecznej, przy czym co do art. 4 w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a co do art. 8 — z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski

447

U S T A W A

z dnia 5 sierpnia 1938 r.

o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych.

Art. 1. (1) Na cele gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych na rynku wewnętrznym ustanawia się opłatę od

mąki żytniej, pszennej i jęczmiennej oraz kaszy pszennej i jęczmiennej; opłacie podlegają mąka i kasza, zarówno wytworzone w kraju, jak

i sprowadzane z zagranicy lub obszaru W. M. Gdańska.

(2) Wpływy, uzyskiwane z powyższej opłaty, służą — niezależnie od innych środków polityki gospodarczej, a zwłaszcza ustalanych dotacji budżetowych — do ułatwienia zbytu artykułów rolniczych i wpływania tą drogą na kształtowanie cen artykułów rolniczych, przede wszystkim roślinnych, a w dalszej kolejności zwierzęcych, na poziomie, zapewniającym opłacalność produkcji rolniczej.

Art. 2. (1) Opłacie nie podlegają mąka i kasza, przeznaczone do spożycia we własnym gospodarstwie producenta lub pracownika rolnego.

(2) Zwolnione od opłaty będą mąka i kasza, przeznaczone do wywozu zagranicę oraz na obszar W. M. Gdańska.

(3) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu określi sposób kontroli nad obrotem mąką i kaszą, przewidzianym w ust. (1) oraz warunki zwalniania mąki i kaszy, przeznaczonych do wywozu.

Art. 3. (1) Do uiszczenia opłaty obowiązane są osoby fizyczne i prawne, spółki jawne, komandytowe oraz spadki wakujące, które prowadzą przedsiębiorstwa (zakłady) przemiału zboża.

(2) Obowiązek uiszczenia opłaty ciąży na posiadaczu mąki lub kaszy, jeżeli zmienia on przeznaczenie produktu, od którego w myśl art. 2 nie uiszczono opłaty.

(3) Obowiązek uiszczenia opłaty przy przywozie mąki i kaszy z zagranicy ciąży na odbiorcy przy odprawie celnej.

(4) Obowiązek uiszczenia opłaty przy przywozie mąki i kaszy z obszaru W. M. Gdańska ciąży na osobie, dla której przeznaczona jest przesyłka.

Art. 4. (1) Opłata nie może przewyższać 3 zł od 100 kg mąki lub kaszy.

(2) Wysokość opłaty ustala Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

(3) Minister Skarbu zarządzi pobór opłaty, jeżeli przeciętna cena żyta za okres kolejnych 20 dni notowań na giełdzie warszawskiej oraz przeciętna cena, wynikająca z notowań w ciągu ostatnich 3 dni tego okresu, wyniesie mniej aniżeli 20 zł za 100 kg.

(4) Minister Skarbu zawiesi pobór opłaty, jeżeli przeciętna cena żyta za okres kolejnych 30 dni notowań na giełdzie warszawskiej oraz przeciętna cena, wynikająca z notowań w ciągu ostatnich 3 dni tego okresu, przewyższać będzie 20 zł za 100 kg.

Art. 5. Rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu, określi, w jakim stadium obrotu, powstaje obo-

wiązek uiszczenia opłaty oraz ustali tryb postępowania, sposób wymiaru, poboru i przymusowego ściągania opłaty, sposób wykonywania kontroli, organa powołane do jej wykonywania oraz obowiązki osób kontrolowanych, sposób zabezpieczenia opłaty i warunki jej umarzania, a także ureguluje sprawę odpowiedzialności rzeczowej za opłatę, jak również przypadki, w których następuje zwrot opłaty.

Art. 6. Należności z tytułu opłaty, po potrąceniu kosztów poboru, będą przekazywane na specjalny rachunek w instytucji kredytowej, oznaczonej przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 7. (1) Skarb Państwa uzupełnia w terminach miesięcznych rachunek, wymieniony w art. 6, dotacjami w wysokości połowy kwot, które wpłynęły z tytułu opłaty.

(2) Minister Skarbu ma prawo do wydawania zaliczek na rachunek tych dotacji.

(3) Na rachunek powyższych dotacji będą zaliczane kwoty zwrotów ceł, dokonywanych w danym roku gospodarczym przy wywozie zbóż i artykułów przemiału.

Art. 8. (1) Środkami, nagromadzonymi na rachunku, wymienionym w art. 6, rozporządza na cele, wskazane w art. 1, Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu po wysłuchaniu opinii komisji, w skład której wchodzi: w połowie delegaci Związku Izb i Organizacji Rolniczych, w połowie zaś — delegaci Związku Izb Przemysłowo-Handlowych i Związku Izb Rzemieślniczych oraz przedstawiciele spożywców, spółdzielczości i pracowniczych związków zawodowych. W skład komisji wchodzi ponadto przewodniczący, powołany przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu spoza grona funkcjonariuszów państwowych.

(2) W posiedzeniach komisji mogą brać udział i zabierać głos w obradach przedstawiciele zainteresowanych ministrów.

(3) Szczegółowe przepisy o organizacji komisji oraz jej regulamin wyda Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 9. Sprawozdanie z zużycia kwot, wpływających na rachunek, przewidziany w art. 6, dołącza się do zamknięć rachunków Państwa.

Art. 10. Kto uszczupla opłatę, należną od mąki lub kaszy — podlega karze grzywny w wysokości do 20-krotnej uszczuplonej opłaty. Mąka i kasza podlegają przepadkowi.

Art. 11. Kto umyślnie zbywa, nabywa, przechowuje lub przewozi mąkę albo kaszę, stanowiące przedmiot przestępstwa, określonego w art. 10, albo pomaga do jej zbycia lub ukrycia — podlega karze grzywny w wysokości do

10-krotnej opłaty. Mąka i kasza podlegają przepadkowi.

Art. 12. Kto wykracza przeciwko nakazom lub zakazom, zawartym w rozporządzeniach, wydanych na podstawie ustawy niniejszej — podlega karze grzywny do 3.000 zł.

Art. 13. Orzecznictwo w sprawach o przestępstwa, określone w art. 10 i 11, należy do właściwości sądów grodzkich, w sprawach zaś o przestępstwa, określone w art. 12 — do władz administracji ogólnej.

Art. 14. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 15. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 30 dni po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

448

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 lipca 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 30 lipca 1932 r. o emisji 7% obligacji melioracyjnych Państwowego Banku Rolnego oraz o długoterminowych pożyczkach amortyzacyjnych w tych obligacjach udzielonych.

Na podstawie art. 36 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. o Państwowym Banku Rolnym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 117, poz. 966) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 września 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 539) zarządzam co następuje:

§ 1. Rozporządzenie z dnia 30 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 638) ulega następującym zmianom:

1) w § 2 ustęp 2 w tabeli odcinków obligacji dodaje się: w rubryce „Lit.” po literze „D” literę „E”; w rubryce „Złote w złocie” — po liczbie „500” liczbę „100”;

2) w § 2 ustęp 5 skreśla się punkt e).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Państwowej w Warszawie.

100483

Cena 20 gr

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorialnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy z góry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Dz. Ustaw 30-130.